

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/441/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210217446
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4210217446.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci žalobkyne: A.. S. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. B., Y. XX, v konaní zastúpená Mgr. Zsolt Ördögh, advokátom so sídlom Nové Zámky, Turecká 36 proti žalovanému: G. V., ulica R. 5, P., o zaplatenie 4 885,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8C/91/2012-283 zo dňa 28. februára 2014 a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 8C/91/2012-208 zo dňa 21. mája 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách štátu **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 146,50 euro, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.**

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **z r u š u j e .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobkyne na zaplatenie sumy 4.885,- eur s 10,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.885,- eur od 1.1.2009 do zaplatenia. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 146,50 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Posledným výrokom žalobkyňu zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Komárno náhradu trov konania štátu vo výške 229,66 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 645 ods. 1, § 646 ods. 3, § 647 veta prvá, § 648 ods. 1 a 2, § 649 OZ ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrh žalobkyne nie je dôvodne podaný. Považoval za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo v priebehu roku 2002, resp. 2003 k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo podľa § 631 a nasl. OZ, predmetom ktorej bola dodávka HSV (hlavná stavebná výroba) prác žalovaným na stavbe rodinného domu žalobkyne v k.ú. Bohatá, časť Pavlov Dvor bez PSV (pomocná stavebná výroba) prác. Konštatoval, že predmetom zmluvy bola dodávka hrubej stavby bez remesiel, inštalácií a kompletizácie, a to podľa PD (projektovej dokumentácie) z roku 2002, na základe ktorej bolo žalobkyni ako stavebníkovi dňa 9.5.2003 Mestom P. vydané stavebné. Na žiadosť žalobkyne Y.ó vo februári 2005 vyhotovil prepracovanú PD rodinného domu bezbariérového, podľa ktorej zostalo komínové teleso v pôvodnom tvare a rozmere, avšak bola pridaná poznámka, že komínové teleso má byť riešené trojzložkovým komínovým systémom PRESPOR UN 2. Prepracovaná PD bola overená v stavebnom konaní a bola podkladom pre uskutočnenie stavby podľa stavebného povolenia vydaného H. P. dňa 16.3.2005 č. 259/2005, 46/2005-3. Z uvedeného stavebného povolenia vyplýva, že žalobkyňa ako stavebníčka dňa 18.2.2005 požiadala o zmenu rozostavanej stavby rodinného domu, ktorú zmenu H. P. povolilo.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala svoje tvrdenie, že žalovanému ako staviteľovi odovzdala vyhotovenie prepracovanej PD z roku 2005, avšak medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že komín spolu s obvodovými múrmi stavby bol postavený žalovaným v auguste roku 2005. V tejto súvislosti poukázal na to, že od 1.3.2004 nadobudla účinnosť vyhláška č. 95/2004 Z.z, ktorou sa ustanovujú technické podmienky a požiadavky protipožiarnej bezpečnosti pri inštalácii a prevádzkovaní palivových spotrebičov, elektrotepelných spotrebičov a zariadení ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komínov a dymovodov. Podľa § 15 ods. 1 citovanej vyhlášky Komín treba vyhotoviť ako viacvrstvový s komínovou vložkou tepelne a dilatčne oddelenou od komínového plášťa a rozmerovo a tvarovo stálo. S ohľadom na tieto závery podľa názoru súdu prvého stupňa žalovaný ako profesionál podnikajúci v predmete činnosti - výkon činnosti stavbyvedúceho - pozemné stavby, ako aj v predmete - staviteľ - vykonávanie jednoduchých stavieb a poddodávok, mal nepochybne v auguste roku 2005 vedieť o zmene technických podmienok vyhotovenia komínov bez ohľadu na to, či mu žalobkyňa odovzdala prepracovanú PD z roku 2005 alebo nie, najmä keď podľa § 633 ods. 1 OZ dielo musí zodpovedať záväznej technickej norme. Napriek novej technickej norme žalovaný ako staviteľ profesionál vyhotovil komín bezbariérového rodinného domu žalobkyne ako jednozložkový, a to podľa pôvodnej projektovej dokumentácie z roku 2002, čo konštatoval aj znalec. V tomto smere považoval za rozhodujúce, že kolaudačným rozhodnutím č. 916/2010, 150/2010-6 KR z 2.7.2010 mesto P. povolilo žalobkyňi užívať stavbu „Novostavbu bezbariérového rodinného domu“ s tým, že zistené drobné nedorobky nebránia riadnemu užívaniu stavby. Na základe uvedeného súd prvého stupňa prijal záver, že pokiaľ predmetom zmluvy o dielo uzavretej medzi účastníkmi konania boli HSV práce žalovaného a žalobkyňa dňa 17.6.2010 navrhla stavbu skolaudovať, žalobkyňa najneskôr 17.6.2010 prevzala dielo vykonané žalovaným, keďže ním dodaná hrubá stavba bezbariérového rodinného domu bola schopná kolaudácie a jej užívanie bolo povolené kolaudačným rozhodnutím z 2.7.2010.

Poukázal na tvrdenia žalobkyne vo vzťahu k reklamovaným vadám, o ktorých žalobkyňa tvrdila, že v roku 2008 sa začali prejavovať vady vnútorných omietok. Keďže v tom čase nebolo dielo odovzdané a prevzaté, neplynula podľa názoru súdu prvého stupňa ani záručná doba na omietky. Žalobkyňa listom zo 17.5.2010 reklamovala prevedené stavebné práce, ktorý list nebol žalovanému doručený a navyše 17.5.2010 neplynula ani záručná doba, keďže žalobkyňa tvrdila, že žalovaný zo stavby odišiel v auguste 2008 bez odovzdania diela - zákazky. Z uvedeného dôvodu, keďže rozsah a čas ústnych reklamácií žalobkyne účastníci konania nešpecifikovali, súd prvého stupňa prihliadol len na písomnú reklamáciu vyhotovenú dňa 21.7.2010 E.. B. L., vtedajšou právnu zástupkyňou žalobkyne. Touto reklamáciou žalobkyňa v záručnej dobe u žalovaného ako dodávateľa stavebných prác reklamovala nekvalitne prevedené stavebné práce, resp. použitie iného ako predpísaného stavebného materiálu podľa nasledovného rozpisu: - vnútorná vo výške 1.653,- eura a vonkajšej omietky rodinného domu vo výške 1.567,- eura, s tým že vada sa prejavuje tak, že omietka sa odlepuje a padá. Ďalej bol podľa uvedenej reklamácie neodborne a z nevyhovujúceho materiálu vybudovaný komín, ktorý podľa odborného posúdenia je nevyhovujúci z hľadiska bezpečnej a spoľahlivej prevádzky. V písomnej reklamácií žalobkyňa uviedla, že komín je potrebné odstrániť a vybudovať nový, ktorého hodnota s montážou predstavuje sumu 1 665,- €. Pričom spolu hodnota neodborne vykonaných prác za vnútornú a vonkajšiu omietku spolu s komínom predstavuje sumu 4 885,- eur. Súd prvého stupňa posudzujúc toto podanie žalobkyne podľa obsahu ako reklamáciu, dospel k záveru, že žalobkyňa ktorú uplatnila zo zodpovednosti za vady omietok o právo na zľavu z ceny a za reklamovanú vadu komína si uplatnila nárok na náhradu predpokladaných nákladov na odstránenie vady asanovaním komína. Poukázal na to, že tieto nároky žalobkyne vyplývajú aj zo žalobného návrhu, ktorý je sformulovaný takmer totožne s písomnou reklamáciou z 21.7.2010 a aj zo špecifikovania titulu žalovaného peňažného plnenia právnym zástupcom žalobkyne na pojednávaní dňa 28.2.2014. Súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodovaní zo záverov znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že znalec nezistil žalobkyňou reklamovanú vadu vonkajšej omietky - teda nezistil, že by sa vonkajšia omietka odlepovala a padala. Takúto vadu znalec nezistil ani na vnútornej omietke stavby. Na vnútornej omietke stavby znalec zistil inú vadu, spočívajúcu v rôznorodosti, nesúmernosti a zrnitosti štukovej omietky a vyskytujúce sa fľaky vytvorené nevhodnou vápennou líčovkou na stenách. Znalcom zistené vady vnútornej omietky však neboli žalobkyňou reklamované, ako to vyplýva aj z prednesu žalobkyne na pojednávaní dňa 28.2.2014, pretože žalobkyňa odmietla aj ponuku žalovaného na prešmirgľovanie vnútornej omietky. Pokiaľ by žalobkyňa tieto estetické vady vnútorných omietok aj reklamovala ústne, v priebehu obhliadky vykonanej žalovaným na stavbe po vyhotovení písomnej reklamácie väd JUDr. L.u, nepochybne odmietla odstránenie týchto odstrániteľných väd spôsobom navrhnutým žalovaným. Podľa názoru súdu prvého stupňa je na zhotoviteľovi výber spôsobu bezplatného odstránenia odstrániteľnej vady veci. Žalobkyňa však v danom prípade výslovne

uviedla, že nereklamovala vady vnútornej omietky vyžadujúce si jej prešmirgľovanie. V konaní bolo preukázané, že komín rodinného domu bol postavený žalovaným v roku 2005 ako jednozložkový. Preto bol vyhotovený v rozpore s technickými podmienkami a požiadavkami pri výstavbe a používaní komínov určenými vyhláškou č. 95/2004 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť 1.3.2004 a bola účinná do 1.9.2007. V súvislosti s touto vadou si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie odstránenia a vybudovania nového komína s montážou vo výške 1 665,- eur. Aj keď z PD nevyplýva využitie komína, keď podľa stavebného povolenia z 9.5.2003 mal byť rodinný dom žalobkyne vykurovaný lokálnymi plynovými vykurovacími telesami Beta, súd prvého stupňa považoval za presvedčivé tvrdenie žalobkyne, že komín chce využiť aj ako šporák a na alternatívne vykurovanie. Považoval za preukázané, že žalovaným postavený komín ako súčasť rodinného domu sa nemôže riadne užívať. Podľa znalca je tento potrebné asanovať, lebo ide o neodstrániteľnú vadu. Znalec vylúčil možnosť vyvločkovania tohto vadného komína, ako to navrhol žalovaný, z dôvodu, že prieduchy komína nemajú ani len rozmer zakreslený v PD. Podľa § 648 ods. 2 OZ pre vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady vzniká zodpovednostné právo objednávateľa na zrušenie zmluvy. Podľa záverov súdu prvého stupňa žalovaným postavený komín ako súčasť rodinného domu sa nemôže riadne užívať ani podľa revízneho technika komínov a ani podľa znalca, preto ide o vadu neodstrániteľnú. Poukázal na to, že žalobkyňa netvrdila a ani v konaní nepreukázala, že v súvislosti s touto neodstrániteľnou vadou súčasťou stavby si u žalovaného uplatnila zodpovednostné právo na zrušenie zmluvy. Na druhej strane však vadný komín nebráni užívaniu rodinného domu ako hlavnej veci tvoriacej predmet zmluvy uzavretej účastníkmi konania, pričom rodinný dom žalobkyne je podľa stavebného povolenia vykurovaný plynovými kachľami. V takom prípade vzniká v súlade s § 648 ods. 2 posledná veta OZ objednávateľovi právo na primeranú zľavu. Žalobkyňa si však v súvislosti s vadným komínom neuplatnila nárok na primeranú zľavu, ale svoj nárok v časti vadného komína skutkovo vymedzila tak, že si uplatňuje náhradu predpokladaných nákladov potrebných na odstránenie a vybudovanie nového komína s montážou vo výške 1 665,- eur. Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobkyňa do vyhlásenia dokazovania za skončené v konaní nepreukázala, že by jej v súvislosti s vadne postaveným komínom vznikol výdavok vo výške 1 665,- €, náhradu ktorého si v konaní uplatňuje ako budúci výdavok. Žalobkyňa ako objednávateľ nemá však zo zákona právo odstrániť vadu veci (diela) sám, alebo ju nechať odstrániť a domáhať sa na zhotoviteľovi úhrady takéhoto odstránenia, pokiaľ nebol tento spôsob vyporiadania práv zo zodpovednosti za vady v zmluve o dielo (zhotovenie veci) výslovne dohodnutý. Uplatnený nárok žalobkyne vo vzťahu k vadnému komínu podľa názoru súdu prvého stupňa nemožno podradiť ani pod ustanovenie § 510 OZ, lebo v danom prípade by škodou mohla byť len ujma, ktorá by vznikla ako následok vadného plnenia lebo iba škoda, ktorá z vady vznikla je odškoditeľná v rámci náhrady škody. Pokiaľ sa žalobkyňa domáha v súvislosti s vadným komínom náhrady predpokladaných nákladov na asanovanie komína, nedomáha sa reparácie ujmy vzniknutej z vady veci, ale sa domáha nápravy vadného plnenia samotného. Takýto nárok nie je odškoditeľný podľa § 420 OZ. Záverom uviedol, že žalobkyňa voči žalovanému, ktorého živnostenské oprávnenie vo všetkých predmetoch podnikania zaniklo v priebehu konania, a to dňa 30.6.2011, neuplatnila v prípade komína zákonné nároky vyplývajúce zo zodpovednosti za neodstrániteľné vady diela a nepreukázala existenciu reklamovaných väd odlupovanie a opadávanie vnútornej a vonkajšej omietky, preto návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému odporcovi priznal ich náhradu vo výške súdneho poplatku zaplateného za odpor proti platobnému rozkazu. Uviedol, že žalovanému bolo uznesením č.k. 10Ro/641/2010-76 z 15.12.2011 priznané 50% oslobodenie od povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odpor, a tak mu vznikla poplatková povinnosť vo výške 146,50 eur (50% z 293,- eur), na náhradu ktorej súd zaviazal v konaní neúspešnú žalobkyňu. O trovách štátu súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 148 ods. 1 veta prvá OSP v konaní neúspešnú žalobkyňu, ktorej bolo priznané 75% oslobodenie od povinnosti zaplatiť súdny poplatok, zaviazal na náhradu 25% z trov konania štátu vo výške 772,13 eur titulom odmeny znalca a na náhradu 25% z poplatku za odpor žalovaného proti platobnému rozkazu, keďže žalovanému bolo priznané 50% oslobodenie (§ 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.). Súd potom žalobkyňu zaviazal na náhradu sumy 229,66 eur (193,03 + 36,63).

Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd jej odvolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalovaného zaviazže zaplatiť žalobkyňi sumu 4.885,- eur s 10,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.885,- eur od 1.1.2009 do zaplatenia a náhradu trov celého konania. Bránila sa tým, že povrchová hladká omietka bola omietnutá nekvalitným spôsobom, nesprávnym postupom pri líčení, z dôvodu použitia nevhodnej konzistencie vápennej hmoty. Keďže tieto poškodenia

- praskliny vnútorných omietok podľa vyjadrenia znalca zasahujú hlbšie - do jadrovej omietky, po čase musí zákonite dochádzať k opadávaniu omietky, aj keď znalec pri obhliadke nezistil odutie omietok. Vonkajšiu omietku je podľa názoru žalobkyne potrebné opätovne urobiť. Keďže nebola dokončená, vplyvom poveternostných podmienok sa už prevedená omietka do istej miery znehodnotila, a nie je možné ju dokončiť bez toho, aby došlo k celkovému znehodnoteniu omietok. Znalcovi mal podľa názoru žalobkyne súd položiť doplňujúce otázky smerujúce k zisteniu, či tvrdenia žalobkyne vo vyjadrení k znaleckému posudku sú správne alebo nie. Podľa názoru žalobkyne súd prvého stupňa sa mal tiež vysporiadať aj s odvolaním odporcu voči uzneseniu o zložení preddavku na trovy znaleckého dokazovania. Namietala, že súd nesprávne postupoval, keď jej nepriznal nárok na náhradu škody, ktorá jej vznikla asanáciou komína a ktorú sumu už aj uhradila novému zhotoviteľovi. Poukázala na to, že aj keby tieto náklady neboli v skutočnosti vynaložené a išlo by len o kalkuláciu nákladov na asanáciu, aj v takom prípade ich treba uznať ako škodu. V danom prípade bol jednoznačne preukázaný tak vznik škody, zavinenie škodcu, ako aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného ako škodcu a vznikom škody. Podľa názoru žalobkyne súd prvého stupňa neposudzoval jej uplatnený nárok vo vzťahu k omietkam z hľadiska toho, či tento nárok nie je možné subsumovať pod § 510 OZ v prípade zistenia, že ide o neodstrániteľné vady, pričom poukázala na to, že právny záver o neodstrániteľnosti, resp. odstrániteľnosti väd omietok podlieha úvahe súdu a súd nie je viazaný záverom znalca vyplývajúcim zo znaleckého dokazovania. Pokiaľ by súd dospel k záveru o neodstrániteľnosti väd omietok (najmä v intenciách nami uvedenej argumentácie), máme za to, že by mal nárok žalovaného podradiť pod režim § 510 a 420 Občianskeho zákonníka a priznať žalobkyňi tieto nároky ako nároky vyplývajúce zo zodpovednosti za škody spôsobené vadným vykonaním omietok.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Napadnutým uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 8C/91/2012-208 zo dňa 21.5.2013 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvia: odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác, poruchy stavieb a za znalca pribral do konania Ing. Róberta Kršiaka. Účastníkom konania uložil povinnosť zložiť na účet súdu preddavok na trovy znaleckého dokazovania žalobkyňi vo výške 200,- eur a žalovanému vo výške 600,- euro v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že v súčasnej dobe nemá voľné zdroje, pretože jeho pravidelný mesačný príjem dosahuje sumu 214,03 eura, pretože zo sumy 527,40 eura, ktorý pozostáva zo sumy 368,20 eura ako starobný dôchodok a zo sumy 159,20 eura ako vdovecký dôchodok mu strhávajú na základe exekúcie mesačne celkom 313,37 eura pre sociálnu poisťovňu ako dlh. Zo sumy, ktorá mu po zrážkach zostane na základnú životnú existenciu nemôže sumu 600,- eur uhradiť.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd uvedené odvolanie odmietol. Ďalej žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovanému zrážajú z dôchodku určité sumy v rámci výkonu exekúcie, je to vinou žalovaného.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejedaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je treba v napadnutom zamietajúcom výroku a v časti o povinnosti žalobkyne zaplatiť trovy štátu v sume 229,66 euro ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 644 OZ ak ide o zhotovenie veci na zákazku, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vec zhotovil, a povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie veci. Podľa § 648 ods. 1 OZ ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, je objednávateľ oprávnený požadovať bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný odstrániť vadu bez zbytočného odkladu.

Podľa § 649 ods. 2 OZ ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy. To isté právo mu prislúcha pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd nemôže vec riadne užívať. Ak ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa so žalobcom uzatvorili v roku 2008 ústnou formou zmluvu o zhotovenie veci - hrubej stavby rodinného domu žalobkyne tzv. hlavná stavebná výroba v zmysle ust. § 644 OZ. Súd prvého stupňa ustálil, že žalobkyňa najneskôr 17.6.2010 prevzala dielo vykonané žalovaným, keďže ním dodaná hrubá stavba bezbariérového rodinného domu bola schopná kolaudácie a jej užívanie bolo povolené kolaudačným rozhodnutím zo dňa 2.7.2010. Vychádzal z toho, že žalobkyňa reklamovala zistené nedostatky písomnou reklamáciou zo dňa 21.7.2010 v záručnej dobe. Predmetom reklamácie boli nekvalitne prevedené stavebné práce, resp. použitie iného ako predpísaného stavebného materiálu podľa nasledovného rozpisu: - vnútorná vo výške 1.653,- eura a vonkajšej omietky rodinného domu vo výške 1.567,- eura, s tým že vada sa prejavuje tak, že omietka sa odlepuje a padá. Ďalej bol podľa uvedenej reklamácie neodborne a z nevyhovujúceho materiálu vybudovaný komín, ktorý podľa odborného posúdenia je nevyhovujúci z hľadiska bezpečnej a spoľahlivej prevádzky. V písomnej reklamacii žalobkyňa uviedla, že komín je potrebné odstrániť a vybudovať nový, ktorého hodnota s montážou predstavuje sumu 1 665,- €. Hodnota reklamovaných prác, ktoré žalovaný neodborne vykonal t.j. za vnútornú a vonkajšiu omietku spolu s komínom žalobkyňa vyčíslila na sumu 4 885,- eur, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

Vyššie citované ust. § 648 a § 649 Občianskeho zákonníka upravuje nároky objednávateľa v prípade vadného plnenia zo strany zhotoviteľa diela. Zistené vady rozdeľuje na vady odstrániteľné (§ 648 dos. 1 OZ) a vady neodstrániteľné (§ 648 ods. 2 OZ).

Predmetom reklamácie žalobkyne boli nekvalitne prevedené práce žalovaným na vnútorných a vonkajších omietky, ktoré podľa jej tvrdenia vykazovali tú vadu, že tieto praskali a odlupovali sa. Niet pochýb v tom, že uvedená vada omietok vonkajších aj vnútorných je vadou odstrániteľnou. Ust. § 648 ods. 1 OZ pokiaľ ide o vadu odstrániteľnú priznáva objednávateľovi právo požadovať bezplatné odstránenie väd. Pri opätovnom vyskytnutí odstrániteľnej vady priznáva ust. § 648 ods. 2 OZ objednávateľovi právo na zrušenie zmluvy.

Žalobkyňa sa vzhľadom k vyššie uvedenej právnej úprave preto mohla s úspechom v súdnom konaní v prípade zistených a reklamovaných väd vnútorných a vonkajších omietok domáhať bezplatného odstránenia väd a v prípade opätovného vyskytnutia tejto vady mala právo zmluvu zrušiť. V prípade zrušenia zmluvy je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému, čo podľa nej dostal (§ 457 OZ), preto v takomto prípade by sa žalobkyňa mohla domáhať vrátenia zaplatenej sumy.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí správne poukázal na obsah písomnej reklamácie zo dňa 21. 7. 2010 (č.l. 8 spisu) v zmysle ktorej žalobkyňa uplatnila za vytknuté vady omietky - omietky sa odlepujú a podajú - žalovanému za vnútornú omietku sumu 1.653,- euro a za vonkajšiu omietku sumu 1.567,- euro. Z tejto písomnej reklamácie nesporne vyplýva, že žalobkyňa sa domáha vrátenia súm, ktoré za vykonanie týchto prác žalovanému zaplatila. Takto svoj nárok uplatnila aj v podanej žalobe doručenej súdu prvého stupňa dňa 17. 12. 2010. Keďže vady omietky (vnútornej aj vonkajšej) sú vady odstrániteľné ust. § 648 ods. 1 a 2 OZ spája s takýmito vadami právo žalobkyne domáhať sa ich bezplatného odstránenia. V prípade, ak by sa tieto vady vyskytli opakovane aj potom, čo už raz boli odstránené mala žalobkyňa právo zmluvu zrušiť.

Podľa názoru odvolacieho súdu bez ohľadu na závery vykonaného dokazovania predovšetkým znaleckého posudku je treba uviesť, že žalobkyňa sa v tomto konaní nedomáhala tých nárokov, ktoré jej v zmysle ust. § 648 OZ patria. V rozpore s právnou úpravou sa domáhala vrátenia súm, ktoré zaplatila žalovanému ako zhotoviteľovi veci, pričom citované zákonné ustanovenie jej umožňovalo domáhať sa iba bezplatného odstránenia vady bez zbytočného odkladu a v prípade opakovaného výskytu tej iste vady sa mohla domáhať zrušenia zmluvy. Pretože tieto zákonné nároky žalobkyňa pri reklamacii väd a ani v konaní pred súdom neuplatnila nemohol jej súd iné nároky v rozpore s právnou úpravou priznať.

Vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného za vady komína treba uviesť, že táto vada veci bola v konaní preukázaná, pričom ide o vadu neodstrániteľnú. Ust. § 648 ods. 2 OZ v prípade ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady, priznáva objednávateľovi právo na zrušenie zmluvy. Ak ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu. Uvedené zákonné ustanovenie v prípade reklamácie neodstrániteľnej vady priznáva objednávateľovi právo

zrušiť zmluvu alebo právo na primeranú zľavu podľa toho, či vada veci bráni alebo nebráni riadnemu užívaniu veci. Žalobkyňa sa teda mohla uplatňovať v prípade reklamácie väd komína iba tieto nároky.

Z písomnej reklamácie a tiež z podanej žaloby vyplýva, že žalobkyňa sa titulom zodpovednosti za vady komína domáhala zaplatenia sumy 1.665,- eur, ktorá suma predstavovala hodnotu za odstránenie starého komína a vybudovanie nového. Podstatným je tiež aj to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala a ani netvrdila, že by zmluvu so žalovaným zrušila. S ohľadom na tento záver mala v zmysle ust. § 648 ods. 2 OZ právo na primeranú zľavu so zaplatenej veci, pretože dom, výstavba ktorého bola predmetom zmluvy sa dal aj bez vadného komína užívať. Predmetom písomnej reklamácie a ani žalobného návrhu však zľava s ceny zhotovenej veci nebola, preto aj v toto prípade je treba vychádzať z toho, že žalobkyňa sa nedomáhala tých nárokov, ktoré mohla v zmysle ust. § 648 Ods. 2 OZ uplatniť.

Žalobkyňa nežiadala ani jeden z týchto zákonných nárokov, pričom svoj návrh na súd nesporne uplatnila titulom zodpovednosti žalovaného za vady diela.

Napokon je treba uviesť, že súd prvého stupňa správne právne posúdil vec a aj poukazom na ust. § 510 a 420 OZ. Zo žiadnych podaní žalobkyne v tomto konaní nevyplývalo, že sa žalobkyňa domáha nároku na náhradu škody, preto súd nemal žiadny dôvod zaoberať sa nárokom žalobkyne z tohto pohľadu. Účastníci konania boli v konaní riadne poučení podľa § 120 ods. 4 OSP, preto pokiaľ žalobkyňa až v odvolacom konaní začal svoj nárok považovať za nároky na náhradu škody odvolací súd v tomto štádiu konania na námietky žalovanej prihladiť nemohol. Navyše nárok na náhradu škody sa odvíja od iných skutkových okolností, ktoré je žalobca v konaní o náhradu škody povinný uvádzať v žalobnom návrhu.

Súd prvého stupňa správne vyčíslil aj trovy štátu, ktoré v konaní vznikli, a ktoré je povinná zaplatiť neúspešná žalovaná. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako aj vo výroku o trovách štátu ako vecne správny potvrdil.

Vo výroku, ktorým súd uložil žalobkyňi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 146,50 eura odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešný účastník konania však musí preukázať aké trovy konania mu vznikli a súd sa musí zaoberať tým, či ide o účelne vynaložené trovy konania. Trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku (§ 137 OSP). Pokiaľ žalovaný, ktorý bol v konaní úspešným požaduje priznať náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za odpor musí byť z obsahu spisu nepochybné, že žalovaný poplatkovú povinnosť splnil najneskôr v čase, keď súd rozhoduje o trovách konania. Z obsahu spisu však takáto skutočnosť nevyplýva, pričom súd prvého stupňa keď na žiadosť žalovaného mu priznal čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov ani žalovaného nevyzval na zaplatenie takto zníženého súdneho poplatku. Pretože súdny poplatok v sume 146,50 euro v čase rozhodovania súdu prvého stupňa a ani odvolacie ho súdu žalovaným zaplatený nebol (z obsahu spisu to nijako nevyplýva) nemohol mu túto sumu titulom náhrady trov konania súd priznať. Z uvedeného dôvodu výrok o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému odvolací súd podľa § 220 OSP zmenil tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v súvislosti s týmto konaní nevznikli.

Vo vzťahu k uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 21. 5. 2013 č. k. 8C/91/2012-208, ktorým súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť zálohu na trovy spojené so znaleckým dokazovaním v sume 600,- eur odvolací súd pod prejedananí veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je treba ako nesprávne zrušiť (§ 221 ods. 1 písm. i/ OSP. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením zo dňa 24. 10. 2013 č.k. 8C/91/2012-259 znalcovi bola odmena priznaná z rozpočtových prostriedkov súdu. Vo veci samej už súd prvého stupňa rozhodol aj o náhrade trov štátu, kde tieto trovy, ktoré štátu vznikli zohľadnil. Z uvedeného dôvodu, v tomto štádiu konania neexistuje žiadny dôvod zaviazat' žalovaného na zloženie predavku na trovy spojené so znaleckým dokazovaním.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože mu v súvislosti s týmto odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.